

Maandag

Joh. 17: 1 – 19, 26; Mat. 6: 9 – 13. Teks Joh. 17: 10 Tema: "Omdat Christus vir ons intree kan ons vir mekaar voorbidding doen." Waarna het die Here se dissipels geluister toe hulle na hierdie gebed van die Here geluister het, en waarna luister ons wanneer ons hierdie gebed van die Here lees en hoor? Die antwoord is opgesluit in die vraag: "Na wie luister ons wie hier bid?" Jesus is nie hier 'n gebedsleier nie. Dit is nie 'n gesamentlike gebed van Jesus en sy dissipels nie. Hy het hierdie gebed nie begin met 'n oproep: "Kom ons bid saam nie." Dit is ook nie 'n groepsgebed nie. Jesus is ook nie hier besig om as geestelike leier vir sy volgelinge voorbidding by God te doen nie. Hierdie gebed is 'n gesprek. Jesus is hier besig om in gesprek te tree as God die Seun met God die Vader. Daarom is hierdie gebed 'n binne-gesprek van God met Homself oor sy kinders. Dit is soos wanneer kinders sit en luister na 'n gesprek wat hul ouers met mekaar as man en vrou voer oor die kinders wat sit en luister hoe daar oor hulle gepraat word! Hierdie gebed van die Here gaan spesifiek oor hoe God die Vader en God die Seun hul kinders aan hulle liefde toewy! Daarom is hierdie gebed 'n gesprek binne God met Homself as God oor hoe Hy Hom as God toewy in sy liefde aan ons as sy kinders. Dit is soos kinders wat na 'n ma en pa luister en hoor hoe die ma vir die pa sê dat hulle die kinders vir mekaar gegee het, hoe hulle elkeen die kinders toewy aan die liefde van die ander. Dit is hoe die ma die kinders toewy aan hul pa se liefde en die pa die kinders aan hul ma se liefde toewy. Dit is die binne-gesprek van hoe 'n ma haar kinders toewy aan die pa se vaderskap en die pa die kinders toewy aan die ma se moederskap. Christus se gebed is 'n binne-gesprek van God met Homself oor sy kinders, waarna die kinders luister! Preek beskikbaar op Google by ngkerklewubu.co.za Ds. Petrus

Dinsdag

Joh. 17: 1 – 19, 26; Mat. 6: 9 – 13. Teks Joh. 17: 10 Tema: "Omdat Christus vir ons intree kan ons vir mekaar voorbidding doen." Wie praat hier met wie? Dit is God die Seun wie hier praat met God die Vader! Christus en die Vader verheerlik mekaar. Hulle openbaar mekaar as God die Skepper. Reeds in Joh. 1: 14 verklaar Johannes "en ons het sy heerlijkheid aanskou, 'n heerlijkheid soos dié van die enigste Seun van die Vader, vol genade en waarheid." Die "heerlikheid" waarmee Christus die Vader op aarde verheerlik en wat die apostels gesien het – is Jesus se lyding, kruisiging, sterwe en opstanding uit die dood uit. Wanneer Tomas hierdie heerlijkheid van die gekruisigde Christus sien, aanbid Hy Hom as sy Skepper: "My Here en my God!" (Joh. 20: 28) Christus openbaar God die Vader as sý Vader en die Vader openbaar Christus as sý Seun, self God! In vandag se afgodsdien glo hulle "verheerlik" beteken Jesus het God sy vaderfiguur gemaak en daarom het God Jesus in sy goddelikheid laat deel. Jesus maak God 'n vaderfiguur en God maak Jesus 'n goddelike mens. Dit is afgodsdien! Christus openbaar iets totaal anders as hierdie verinniging van God en 'n vergoddeliking van 'n mens. God die Vader en God die Seun openbaar mekaar as God – dit is wie en hoe God God is: God die Vader en God die Seun. Die Vader is die bron en oorsprong en sy Seun is die openbaring van alles wie die Vader is, in die skepping van alles (1: 1- 3) én in die menswording,

lyding en opstanding van Christus as mens (1:14) Daarom is hierdie gebed nie sommer net 'n mens wat tot God bid nie. Dit is 'n binne-gesprek in God self waarin ons sien hoe God in Homself vir ons God is en oor ons in Homself met Homself praat. Dit is daardie besondere oomblik waar jy as kind op die agtersitplek van die kar lê en luister hoe jou pa en ma met mekaar praat oor jou as hulle kind. Preek beskikbaar op Google by ngkerkevubu.co.za Ds. Petrus.

Woensdag

Joh. 17: 1 – 19, 26; Mat. 6: 9 – 13. Teks Joh. 17: 10 Tema: "Omdat Christus vir ons intree kan ons vir mekaar voorbidding doen." Wat Christus hier is en doen noem Paulus in Rom. 8: 27 en 34 en Heb. 7:25 "intree". Intree is totaal iets anders as om voorbidding te doen of versoeke te rig. Intree beteken om vir mekaar te verwek om met mekaar te leef. Intree beteken ons kindskap van God is 'n skepping van die Vader deur die Seun, net soos ons as mense vir God geskep is. Daarom is ons deur Christus se intrede "uit God gebore" (1: 1- 3, 14) Intree is hoe God die Vader ons aan die Seun GEE om om aan ons die ewige lewe te gee. Intree is om as kind van God verwek (geskep) te word om met God saam te leef vir ewig. Intree beteken om vir mekaar te GEE om aan mekaar te BEHOORT. Oor ons as kinders van God stel Jesus "Hulle het aan U behoort, en U het hulle vir My gegee"(17: 6) en ook "En alles wat myne is behoort aan U, en wat aan U behoort is myne, en in hulle is Ek verheerlik." (17: 10) Deur hierdie intrede behoort ons aan God die Vader en die Seun. Intree beteken om as kind van God BEHOUE te bly vir God. In hierdie binne-gesprek verklaar Christus: "Toe Ek by hulle was, het Ek hulle wat U aan my gegee het, in U Naam bewaar. Ek het hulle ook BESKERM; en niemand het verlore gegaan nie."(17: 12) En dit is presies wat die Vader ook doen. Daarom bid Christus: "Heilige Vader, BEWAAR hulle wat U aan My gegee het in U Naam." (17: 11) Intree is hoe God ons beskerm en bewaar in sy raadsplan en voorsienigheid vir die lewe met die Vader en Seun. Intree beteken om GEHEILIG te wees vir God se liefde. Christus bid dit só: "Heilig hulle deur die waarheid – u woorde is die waarheid. ... En ter wille van hulle heilig Ek Myself, sodat hulle ook deur die waarheid geheilig kan wees." (17: 17 en 19) In vers 26 stel die Here wat beteken dit om heilig te wees: "sodat die liefde waarmee U My liefgehad het in hulle kan wees, en Ek in hulle." Intree beteken God het ons lief met die liefde wat Hy vir Homself het: ons is ingesluit in die liefde van die Vader vir God die Seun. God het ons lief soos Homself! Preek beskikbaar op Google by ngkerkevubu.co.za Ds. Petrus.

Donderdag

Joh. 17: 1 – 19, 26; Mat. 6: 9 – 13. Teks Joh. 17: 10 Tema: "Omdat Christus vir ons intree kan ons vir mekaar voorbidding doen." Christus tree vir ons in. Hy doen nie vir ons voorbidding nie. Geestelikes dring hulle al meer aan ons op as mense wat vir ons intree by God! Hulle glo verkeerdelik hulle het die bediening van "intersessie". Die verskil tussen net die Here Jesus wat vir ons intree en ons wat elkeen vir mekaar voorbidding doen, is baie eenvoudig. Intree is hoe net Christus vir ons bid in Joh. 17, sodat ons elkeen vir mekaar die "Ons Vader" mag bid. Dit is net soos die verskil

tussen 'n pa en ma wat oor hul kinders praat en kinders wat oor broers en susters met hul pa en ma praat!

Wanneer kinders insit en hoor

- * hoe hul ouers oor hulle as kinders met mekaar praat,

- * hoe hulle verwek is om saam met hul ouers te leef, aan mekaar as ouers gegee is om aan mekaar te behoort,

- * hoe hulle die kinders saam bewaar om vir hul liefde behoue te bly en

- * hoe hulle die kinders vir mekaar as ouers heilig in hul liefde,

dan praat kinders vrymoedig met hierdie ouers oor hul boeties en sussies.

Hulle vertel van

- * hoe swaar dit met boetie of sussie gaan,

- * waarmee hulle sukkel, voor watter uitdagings hulle staan omdat hulle vir mekaar omgee en weet dat dit net die ouers is wat vir hulle ouers kan wees.

Hulle praat oor hul boeties en sussies met hul ouers in die verwagting om ouers te wees soos hulle hoor hulle ouers is. Wanneer ons die gebed van die Here in Johannes 17 hoor as die binne-gesprek in God tussen God die Vader en God die Seun oor hul kinders, kán ons vir mekaar bid: "Ons Vader wat in die hemele is". In hierdie geborgenheid dat ons ingesluit is in die Seun wie vir ons intree by die Vader wat ons vir die Seun gegee het, kán ons dan net vrymoedig vir mekaar by die Vader voorbidding doen. Omdat ons in mekaar se nood, laste, druk en eise deel, kán en wil ons vir mekaar bid tot die God wie ons hoor wie Hy in Homself vir ons is. Preek beskikbaar op Google by ngkerklewubu.co.za Ds. Petrus

Vrydag

Joh. 17: 1 – 19, 26; Mat. 6: 9 – 13. Teks Joh. 17: 10 Tema: "Omdat Christus vir ons intree kan ons vir mekaar voorbidding doen." Geestelikes maak van gebed 'n perversie waarin hulle van God 'n afgod maak om hulself te vergoddelik. Hulle doen dit deur nie meer voorbidding te doen nie, maar van hulself intreders by God te maak wat vir ander mense "intersessies" hou met God. Dit is soos huwelike waarin ouers van mekaar vervreem raak! Die ma begin met die seun praat asof hy die man in haar lewe is en die pa begin met die dogter praat asof sy die vrou in sy lewe is. In hierdie gesinsverwongheid praat en leef 'n pa met 'n dogter en 'n ma met 'n seun asof hulle die ander kinders saam verwek het om saam met hulle te leef, asof die ander kinders aan hierdie kind behoort, asof hierdie kind saam moet sorg vir die ander kinders en asof die ander kinders in hierdie kind die liefde van 'n afwesige pa of ma moet beleef. In hierdie perversie verdring die een ouer die ander ouer, met en deur hierdie kind, en vervreem hierdie kind van al die ander asof hy of sy nie meer saam kind kan wees nie, maar 'n ouerfiguur moet wees vir die afwesige ander ouer. Hierdie perversie kan ook die perversie van 'n kind wees wat die een ouer van die ander wil vervreem deur as alternatiewe man of vrou op te tree en hul self so teenoor die ander kinders as ouerfiguur te verhef. In hierdie geestelike PERVERSIE doen geestelikes nie meer voorbidding nie:

- * Hulle tree nou by God in soos Jesus vir ander mense.

* Hulle bid nie meer saam die “Ons Vader” nie, maar bid soos die Here in Joh. 17 asof hulle een van die gespreksgenote van die binne-gesprek van God in en met Homself is!

* Hulle is nie meer een van die kinders wat inluister op die Here se binne-gesprek met sy Vader nie!

* Hulle het deel geword van die binne-gesprek in God self met Homself.

Met hierdie perversie verdring hulle met gebed die Vader en Seun van mekaar en vervreem medegelowiges van Christus in hul gebede. Preek beskikbaar op Google by ngkerkevubu.co.za Ds. Petrus